

Arrest

nr. 269 531 van 8 maart 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. –P. DE BUISSERET
Sint - Quentinstraat 3/3
1000 Brussel

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 15 november 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 oktober 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 februari 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 maart 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat M. DE BUISSERET en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“ A. Feitenrelaas

U verklaart de Eritrese nationaliteit te hebben en geboren te zijn op 2 oktober 1997. U woonde vrijwel heel uw leven in Menekuseyto tot u in 2015 het land verliet uit vrees voor gedwongen rekrutering. U vluchtte naar Ethiopië en liet zich registreren als vluchteling. Van daaruit reisde u naar Soedan waar u een jaar verbleef om daarna opnieuw naar Ethiopië te gaan. In 2019 leerde u in Ethiopië uw ex-partner Y. G. kennen. Vanuit Ethiopië reisde u via Turkije door naar Europa. In Europa reisde u via Griekenland, Macedonië en Servië door naar Roemenië. Daar werd u samen met uw ex-partner opgepakt en gedwongen om een aanvraag tot internationale bescherming in te dienen. Op 26 maart 2021 kreeg u in Roemenië een internationale beschermingsstatus.

U had echter al op voorhand beslist dat u niet in Roemenië wilde blijven. Samen met uw ex-partner verliet u een week nadat jullie een status hadden ontvangen het land.

U reisde via Frankrijk door naar België waar u op 22 juni 2021 beviel van uw dochtertje L. M. Y. (9259614). Op 19 juli 2021 diende u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een verzoek om internationale bescherming in.

U wil niet terugkeren naar Roemenië omdat uw dochter er geen documenten heeft. Bovendien is het leven in Roemenië moeilijk, de gezondheidszorg zou er immers onvoldoende zijn en de kinderen die u in het kamp zag gingen niet naar school. Bovendien zou u vanaf een jaar na uw erkenning zelf huisvesting en werk hebben moeten gezocht hebben, wat voor u onmogelijk leek. Tot slot wil u met uw dochter dichtbij uw zus K. T. A. (DVZ 6608738, CGVS 1612121) wonen, die sinds 2016 in België erkend is als vluchteling.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: een besnijdenisattest van uzelf en van uw dochter L., een voorschrift hierbij, informatie over de geboorte van L., een brief van de organisatie Gams en lidkaarten van Gams van uzelf en uw dochter.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn met name uw registratie in Eurodac (informatie toegevoegd aan administratief dossier) en uw verklaringen (CGVS, p. 7) blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Roemenië. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten in Roemenië in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigten van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigten van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Roemenië, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties, moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

U beperkt zich tot een algemene verwijzing naar bepaalde moeilijkheden waarmee begunstigten van internationale bescherming in Roemenië geconfronteerd kunnen worden op het vlak van bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg, tewerkstelling of integratie, maar haalt géén persoonlijke ervaringen aan om dit te concretiseren. Gelet op de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid volstaat dit géénszins om het vermoeden met betrekking tot de eerbiediging van uw grondrechten en aanwezigheid van een effectieve en gelijkwaardige bescherming in Roemenië te weerleggen.

De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van het feit dat u een alleenstaande moeder bent en u geen netwerk heeft in Roemenië, doet hieraan géén afbreuk, aangezien u evenmin aantoonde dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95).

De vaststelling dat u Roemenië verlaten hebt één week nadat u op de hoogte werd gebracht van het feit dat u een verblijfsstatuut werd toegekend getuigt niet van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan uit te bouwen in Roemenië of er uw rechten te doen gelden. U verklaart bovendien dat bij aankomst in Roemenië niet de intentie had er te blijven, maar dat u gedwongen werd een verzoek om bescherming in te dienen (CGVS, p. 7). Ook nadat u uw beschermingsstatus kreeg wilde u er niet blijven en wilde u zo snel mogelijk vertrekken, u probeerde er dan ook geen leven op te bouwen. U ging enkel uw Roemeense identiteitsdocumenten afhalen omdat u het vliegtuig wilde nemen om Roemenië te verlaten en verder te reizen (CGVS, p. 8). Hieruit kan dan ook niet worden afgeleid dat uw grondrechten in Roemenië niet gerespecteerd zouden worden en dat u in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht zou komen.

Wat betreft de besnijdenis van uw dochter is er geen reden om aan te nemen dat haar rechten in Roemenië niet gerespecteerd zullen worden. De besnijdenisattesten van uzelf en uw dochter, jullie lidkaarten en een brief van de organisatie Gams bevestigen uw verklaringen hieromtrent maar kunnen niets veranderen aan de inhoud van uw beslissing.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Roemenië geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

C.Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Roemenië en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Eritrea."

Verzoekschrift

2. In het enig middel wordt de schending aangevoerd van

- artikelen 4 en 7 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie;
- artikelen 3 en 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens;
- artikelen 57/6, §3, eerste lid, 3°, 48/3, 48/4 en 62, §2 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;
- artikelen 2 en 3 van de wet van 29.7.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- de zorgvuldigheidsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur".

Verzoekster stelt na het citeren van wetgeving en rechtspraak:

"[...]

Eerste onderdeel

De bestreden beslissing verwijst naar geen enkel rapport over de situatie voor begunstigten van internationale bescherming in Roemenië terwijl ze stelt tijdens haar verhoor bij CGVS dat zij Roemenië heeft verlaten gezien de situatie in Roemenië.

Dit wijst er bovendien op dat de tegenpartij een zeer onzorgvuldig onderzoek heeft uitgevoerd, zeker gelet op het feit dat het onontvankelijk verklaren van het verzoek van verzoeker geen gebonden bevoegdheid betreft en de tegenpartij kennis had van de zeer problematische situatie voor begunstigten van internationale bescherming in Bulgarije [lees: Roemenië]

Uit een rapport geschreven door AIDA, blijkt uit dat de begunstigten van internationale bescherming moeilijkheden hebben tot toegang tot de arbeidsmarkt [...]

Ze hebben ook moeilijkheden ng tot effectieve opvang of tot huisvesting: [...]

Verzoekster verbleef destijds in Roemenië, zij was zwanger en had ook geen toegang tot medische begeleiding in verband met haar zwangerschap.

De bestreden beslissing schendt op manifeste wijze het zorgvuldigheidsbeginsel, als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, is gebrekkig gemotiveerd en schendt tevens de overige bepalingen gevisieerd in het middel.

Dit is strijdig met artikels 2 en 3 EVRM.

Gelet op het absolute karakter van artikels 2 en 3 EVRM, dient zij gelet op het gebrek aan dergelijke garantie waar tegenpartij geen afdoende antwoord op heeft, in België internationale bescherming krijgen.

Die informatie getuigt er immers van dat er inderdaad een reëel risico is dat verzoekende partij aan geweld blootgesteld wordt in Roemenië. Door die relevante informatie bewust uit het onderzoek te laten, heeft tegenpartij het verzoek van de verzoeker kennelijk onzorgvuldig behandeld.

Tegenpartij heeft geen grondig onderzoek uitgevoerd naar het risico dat verzoekers rechten geschonden worden bij terugkeer naar Roemenië en schendt daarmee de gevisieerde bepalingen.

Uit het geheel van wat voorafgaat volgt dat verzoekende partij immers geen effectieve bescherming heeft in Roemenië. Zij dient daarom in België als vluchteling erkend te worden.

Tweede onderdeel

De verzoekster is de moeder van X L. geboren op 22.06.2021 in België.

Uit het administratieve dossier blijkt niet dat het kind van verzoekster, dat verband houdt met haar asielerzoek, in Roemenië bescherming geniet. Het kind is in België geboren en heeft van de Roemeense autoriteiten geen bescherming gekregen.

Aangezien verzoeksters kind in Roemenië geen internationale bescherming of vluchtelingenstatus heeft gekregen, diende de wederpartij de vrees van het kind L. te onderzoeken met betrekking tot haar land van herkomst, Eritrea.

Door een dergelijke analyse achterwege te laten, onderzocht de verwerende partij niet op volledige wijze de zaak, aangezien dit kind in Roemenië geen internationale bescherming geniet en uit geen enkel element van het dossier blijkt dat het voor een dergelijke bescherming in aanmerking zou kunnen komen. De verwerende partij had de aanvraag ook met betrekking tot dit kind moeten analyseren, hetgeen niet is gebeurd. De vrees van het kind moest onderzocht worden ten aanzien van zijn land van herkomst."

Beoordeling

3. Artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet bepaalt: "De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer : [...]

3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie".

De parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet stelt het volgende: "Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming "niet-inoverwegingname" te vervangen door "niet-ontvankelijkheid" van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoont dat hij niet kan rekenen op die bescherming." (Parl. St. Kamer, 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 107).

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers een verzoek om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoekster geen nood heeft aan internationale bescherming in België precies omdat zij reeds in een ander land internationale bescherming geniet.

4. Zulks geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin verzoekster internationale bescherming geniet in een EU-lidstaat, *in casu* Roemenië. Deze vaststelling wordt door verzoekster niet betwist in het verzoekschrift en ter zitting.

5. In navolging van het Hof van Justitie van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, blijkt dat het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen EU-lidstaten vereist dat België, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, ervan uitgaat dat Roemenië en alle andere lidstaten het Unierecht en met name de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen. Bijgevolg moet in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel worden aangenomen dat de behandeling van personen die internationale bescherming genieten, in elke EU-lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, het Vluchtelingenverdrag en het EVRM (HvJ 19 maart 2019, "*Ibrahim e.a.*", overweging 84-85 e.v.).

Verzoekster kan het vermoeden slechts weerleggen wanneer zij aantoont dat de door Roemenië geboden bescherming niet langer effectief of toereikend zou zijn, met name dat er in Roemenië sprake is van structurele of fundamentele tekortkomingen of tekortkomingen die bepaalde groepen van personen raken, die een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken waardoor verzoeksters terugkeer naar Roemenië tot gevolg heeft dat zij vanwege haar bijzondere kwetsbaarheid, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Deze toestand van zeer verregaande deprivatie bestaat wanneer verzoekster niet in staat is om te voorzien in de meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en haar in een toestand van achterstelling brengt die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 19 maart 2019, "*Ibrahim e.a.*", overweging 90 e.v.).

6. Ter terechtzitting werd door de Raad opgemerkt dat verzoekster een status in Roemenië heeft en dat de Raad het algemeen gekende conflict in Oekraïne en daaropvolgende de vluchtelingenstroom naar de buurlanden, waaronder Roemenië, mede in het oordeel zal betrekken.

De verwerende partij verklaart ter terechtzitting zich te schikken naar het oordeel van de Raad.

7. Ingevolge het uitbreken van de oorlog tussen Oekraïne en Rusland is er een massale vluchtelingenstroom op gang gekomen. De impact van deze vluchtelingenstroom naar de buurlanden van Oekraïne, waaronder Roemenië, is nog niet nader gedocumenteerd. Deze plotse vluchtelingenstroom heeft vanzelfsprekend wel invloed op de opvangmogelijkheden en leefomstandigheden voor vluchtelingen in Roemenië.

Gezien de Raad de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 29 oktober 2021 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht maart tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS